

No 183

Adv. Brock

contra

1. Peder Pedersen Schjødte, 2 Ane Pedersen, Mads Hansens Enke og 3. Hans Christian Hansen

No. 1 for Mord, Brandstiftelse og Krænkelser af Gravfreden, No. 2 og 3 for Meddelagtighed i Mord.

Commissionens Dom af 25de Juni 1868: H. Chr. Hansen bør for Actors Tiltale i denne Sag fri at være. P. P. Schjødte og Ane Pedersen, M. Hansens Enke bør straffes paa Livet. ___ P. P. Schjødte bør i Erstatning til Landbygningernes Brandforsikkring udrede 817 Rd.

Tirsdagen den 27de October

Actor paastod, at Kommissionsdommen for No. 1 og 2s Vedkommende kjendes ved Magt at stande og for No. 3 forandres saaledes at han anses med Straf efter Lovens Strenghed samt Salarium.

Defensor for No. 1 og 2 Adv. Levinsen indstillede dem til at anbefales til Benaadning og paastod Salair.

Defensor for No. 3 Adv. Klubien paastod Dommen for hans ___ stadfæstet og Salair.

Vota:

Mejer: Mht. de faktiske Omstændigheder kan jeg henvise til den indankede Doms fremstilling. Mht. de P. P. Schjødte ___ Mord foreligger der hans bestemte Tilstaaelse om overlagt Mord saa at § 190 med Rette er anvendt. De Ildspaesættelser, som han har tilstaaet at have forøvet, er alle udført om Natten og paa en saadan Maade, at Beboerne alle med mere eller mindre Viden ___ ud af Flammerne, og det er tvivlsomt, om han ikke ogsaa ved Brandstiftelsen paa Broderens Gaard maatte antages at have forstaaet, at der var Fare for Menneskeliv, men jeg skal dog ikke frasige den indankede Doms Opfattelse ___ hertil ligesaa lidt som ___ de 2 andre Ildebrande, hvor Vedkommende dog vidste, omtrent naar det skulde ske. ___ vel foregaaende den nye Straffelov men dog bedømt efter denne, da den er mildere end Frdg 26 Marts 1841. Endelig er han ogsaa ___ dømt for Krænkelser af Gravfreden efter § 158.

Ane Pedersen er ved den indankede Dom dømt efter § 52¹, og det er utvivlsomt rigtigt, fordi hun længe har tilskyndt Schjødte til Mordet; men Spørgsmaalet er, om hun egentlig ikke har gjort mere. Hun har ofte sendt Manden ind til Schjødte, for at denne skulde tage ham af Dage, og hun har arrangeret et Byggearbejde hjemme, for at Schjødte skulde komme tilstede der, ja til sidst foranlediget, at den dræbte og ___ No. 1 gik ud sammen for at stjæle et Træ for, at Mordet ved den Leilighed kunde blive begaaet, saa at kan siges i Daad at have medvirket til Mordet, hvorfor der kunde være Tale om at anvende § 48 eller § 54

(Samraad). Da som sagt imidlertid § 52 utvivlsomt er anvendelig, vil det maaske ikke være nødvendigt at forandre ___ af denne. § 190 er naturligviis ved F___.

Jeg skal ikke dvæle længe ved alle de Momenter, der foreligger for No. 3 H. Chr. Hansens Vedkommende, hvis han skulde straffes, maatte det være efter § 51 og § 12 derimod ikke efter § 109, og der er ganske sikkert noget, som taler i mod ham. Han har været den ydre Anledning til Mordet, i det hans Løfte til No. 2 om Ægteskab, der har baaret hele Mordplanen, og han har selv indrømmet, at han har givet et andet Løfte om aldrig at glemme Schjødte. Det forekommer mig næsten utroligt, at et saadant Forhold skulle have bestaaet imellem ham og No. 2, uden at han skulde have skaffet sig Kundskab om, at hun var gift, imidlertid vilde han dog ogsaa kunne straffes, selv om han havde havt Formodning derom, og viden **resten af linien mangler**

... Det vigtigste Spørgsmaal er imidlertid, om han har havt nogen Formodning om, at Mads Hansen skulde skaffes afveien ved et Mord. Han har først udtalt (___ pag 31 og 34), at han frygtede for, at de vilde et Mord, og h___ at han ganske har overladt til Schjødte, hvad denne vilde foretage, i det han mente, at denne selv maatte være ansvarlig for, hvad han gjorde. Hvad dertil hører, at Ane Marie Christensen har hørt No. 2 yttre til ham, at nu maatte han ikke komme igjen før efter Mandens Død, kunde dette opfattes som om han havde anset lovlige og ulovlige Midler til at skaffe No. 2 fri for lige ___, og maatte i saa Fald siges at have handlet med ___ el. dolus. Denne Forklaring har han afvist, uagtet det blev betydet ham, at han dermed vilde fælde sig selv; ___ har han jo rigtignok tilbagekaldt den. Imidlertid drister jeg mig dog ikke til at lægge en Forklaring, der er saa svævende, til Grund for en Domfældelse, især da ___ om at afvise en Forklaring om Tanker, og da der dog ikke er tilstrækkelige D___ for, at han har tilskyndet de Andre til Mordet, frifinder jeg ham.

___ Kommissionsdom bør ved Magt at stande. I Sal. 30 Rdlr. til hver paa den i den indankede Dom bestemte Maade.

Ullsing: Enig i denne Konklusion. Jeg finder ogsaa, at det kan være noget tvivlsomt, om det er rigtigt, at der er mht. Ane Pedersdatter ___ er citeret mere end § 52; thi hun har aabenbart været mere end ___ Hovedaarsag dertil, og jeg skulde holde for, at der kunde været Anledning til at citere § 47. Hvad No. 3 angaar, nægter jeg ingenlunde, at der ogsaa for mig har vist sig en ikke ganske ringe Tvivl, om han i ___ har set, hvad de andre ___ have ___ and han har villet vedgaa; men det maa dog erindres, at det, som væsenligst skal anføres imod ham, er de Medtiltaltes Vidnesbyrd, som man maa optage med nogen Varsomhed. Efter Ane Pedersdatters ___ er der navnlig Grund til at antage hende for ligesaa lidenskabelig i sit Had som i sin Kjærlighed, og selv om man nu antager, at virkelig har tænkt sig, at hun var gift, og at en af Mulighederne var, at hendes Mand skulde ryddes af Veien, bliver det endda et Spørgsmaal om han i sær betragtet hendes Udtalelse derom som et Udbrud af hendes Lidenskabelighed og ___ som fremførte i Alvor. Efter hele Forholdet imellem dem fremtræder ___ bestandigen som den, der har villet holde ham fast, - han dermod som den, for hvem det hele mere var en ___, hvilket maaskee og kan have bevirket, at han ___ at holde **sidste linie mangler**

Bru_: Jeg voterer paa samme Maade. Ogsaa jeg har været Tvivl om ___ af § 52 er tilstrækkeligt; men § 47 kan man citere, da hun især deltaget i selve Gjerningen, og § 54 vilde udsende?, at de skulde være bleven enige om at udføre Gjerningen i Forening. § 48 kunde der være anledning til at citere i forb. med § 52, men da Straffen efter den er mindre end efter § 52, ___ det maaske ikke. Hvad ___ No. 3 angaar, da maa man

lægge hans Forklaring af 27 Februar og 2de Marts til Grund men jeg skal med Mejer erkjende, at man ___ sig for stærkt i ___, da ___ er om de Tanker han har gjort sig længer tilbage i Tiden. Man maa gaae ud fra, at han har tænkt sig Mord som en mulighed blandt flere, der kunde være for at skaffe Ægteskab mellem ham og No. 2 tilveie, da kan man ei anvende § 51 ei heller § 109 ei heller § 199, der kræver bestemt Livsfare, hvormed det ___ mest maatte ___ af § 198. Imidlertid drister jeg mig, skjøndt han Forhold vel kunde fortjene nogen Straf, ei til at dømme ham.

Skjøndt jeg har havt en del Tvivl derom, tror jeg dog, at der er nogen Anledning til at indstille de dømte til Benaadning, i det jeg for hans vedkommende paberaaber mig, 1) at han har handlet under stærk Paavirkning fra hendes Side, der er gjentaget igjennem et langt Tidsrum, idet hun har herset paa ham lige til det Sidste, og 2) at han har angret, for hendes Vedkommende 1) at hun efter de sidste Oplysninger maa antages at angre sin Gjerning og 2) at hun har handlet under Paavirkningen af en høi Grad af Lidenskab.

Jeg indstiller dem til Tugthusarbejde paa Livstid.

Müller: Enig i at Dommen stadfæstes i Henhold til dens Præmisser. Skjøndt der er nogen Grund til at antage, at No. 3 har vidst, at det tilsigtedes at dræbe Mads Hansen, er det dog ei beviist, at han har vidst det. Endnu skal jeg kun bemærke, at det ikke er saa forunderligt, at han ei har skaffet sig Vished om, enten No. 2 var gift eller ikke; thi Folk plejer som oftest at skaffe sig Underretning om, hvad der er dem ubehageligt.

Bornemann: Enig i Dommen. Jeg indstiller dette ligesom Buch, idet jeg for hendes Vedkommende paberaaber mig hendes Ungdom, slette Opdragelse, Anger samt at hun ei har været med i selve Gjerningen.

Faith: Ligeledes enig i Dommen og indstiller ___ No. 2 til Benaadning til T___ paa Livstid, i hvilken ___ jeg anfører, 1) at hun blev gift i sit 18e Aar **Sidste linie mangler**

2) at hun har handlet under Paavirkning af en stærk Lidenskab og 3) har havt en forsømt Opdragelse.

Bleihingberg: Enig i Dommen

A. Mejer: Enig i Dommen

Mollen.....: Ligeledes. Mt. Indstilling er jeg enig med Buch.

Rottböll: Enig i Dommen.

Dom:

I Henhold til de i den indankede Dom anførte Grunde kjendes for Ret:

Commissionens Dom bør ved Magt at stande. Advocaterne Brock, Levinsen og Klubien tillægges i salarium for Høiesteret hver 30 Rdlr, der udredes af de Tiltalte paa den i bemeldte Dom med Hensyn til de øvrige Omkostninger bestemte Maade.

i § 52. Den, der ved Løfter, Trusler eller andre Forestillinger har bestemt en Anden til at begaae en Forbrydelse, skal, dersom denne bliver fuldbyrdet, straffes, som om han selv var Gjerningsmand. Bliver Forbrydelsen ikke fuldbyrdet, straffes han, som om han havde gjort sig skyldig i et Forsøg paa Forbrydelsen. En forholdsmæssig mildere Straf indtræder, naar det ikke er lykkedes Anstifteren at bevæge den Anden til at beslutte Forbrydelsen.

[Til forsiden](#)